

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1930-1931	N° 252		Zittingsjaar 1930-1931
	SÉANCE du 9 juillet 1931	VERGADERING van 9 Juli 1931	

PROJET DE LOI

portant modifications à des dispositions du Code disciplinaire et pénal pour la marine marchande et la pêche maritime relatives aux embarquements en fraude de personnes.

EXPOSE DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Les articles 44 à 46 de la loi du 5 juin 1928, formant le code disciplinaire et pénal pour la marine marchande et la pêche maritime, ont reproduit en substance les dispositions de la loi du 28 juillet 1923 portant répression des embarquements en fraude de personnes.

L'intervention législative de 1923 a été demandée parce qu'il avait été constaté, que des individus suspects et dont la nationalité et l'identité restaient souvent douteuses, s'introduisaient clandestinement à bord des navires en partance dans nos ports dans l'espoir non seulement d'y prendre un passage gratuit, mais aussi de se soustraire au contrôle des autorités et de débarquer inaperçus à l'étranger.

Il s'agissait, à cette époque, d'éviter que des faits de cette nature, en se commettant dans les ports belges, ne nuisent à nos relations avec les pays d'outre-mer, aux intérêts de nos armements et à la bonne réputation de notre organisation maritime.

Depuis, la question a pris à la fois plus d'ampleur et un aspect nouveau.

En effet, d'une part, les embarquements clandestins de personnes se sont accrus dans des proportions notables et, d'autre part, par suite des multiples et sévères mesures de protection prises par les pays maritimes, en général, et par nos voisins en particulier, nos ports — celui d'Anvers surtout — sont devenus non plus tant, comme antérieurement, des lieux d'embarquement de ces indésirables, appelés communément « stowaways », mais les dépôts de tous ceux dont les autorités des ports étrangers, mieux protégés par leur législation, refusent le débarquement, les refoulant ailleurs et dont les capitaines essaient évidemment de se débarrasser au plus tôt et dans les conditions les moins onéreuses.

Le projet de loi qui est soumis à vos délibérations est donc destiné à modifier, dans un sens qui répond plus

WETSONTWERP

houdende wijziging van de bepalingen van het Tucht- en Strafwetboek voor de Koopvaardij en de Zeevisscherij, betreffende het bedrieglijk inschepen van personen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

In artikelen 44 tot 46 der wet van 5 Juni 1928, vormende het tucht- en strafwetboek voor de Koopvaardij en de Zeevisscherij, werden in hoofdzaak de bepalingen opgenomen van de wet van 28 Juli 1923, betreffende de beteugeling van het bedrieglijk inschepen van personen.

In 1923, werd de tussenkomst van de wetgeving ingeroepen, omdat was vastgesteld dat verdachte individuen, wier nationaliteit en eenzelveheid vaak twijfelachtig bleven, in onze havens in 't geheim aan boord slopen van voor de afvaart klaar liggende schepen, met het doel niet alleen een kosteloze overvaart te maken, doch ook zich aan de controle van de overheden te onttrekken en onopgemerkt in het buitenland te ontschepen.

Destijds gold het te voorkomen dat dergelijke in de Belgische havens voorkomende feiten afbreuk zouden doen aan onze goede betrekkingen met de overzeesche landen, aan de belangen van onze reederijen en aan den goeden naam van onze zeevaartorganisatie.

Sedertdien, heeft de zaak een grooteren omvang genomen en een ander uitzicht gekregen.

Indedaad zijn, eenerzijds, de geheime inschepingen van personen merklijk toegenomen, en zijn, anderzijds, ten gevolge van de menigvuldige en strenge beschermingsmaatregelen van de zeelanden in 't algemeen en van onze naburen in 't bijzonder, onze havens — vooral de haven te Antwerpen — niet meer zooals vroeger zoo zeer de plaatsen van inscheping van die ongewenschten, gewoonlijk « stowaways » geheeten, dan wel als het ware een afzetgebied voor al degenen, wier ontscheping door de overheden van de beter door haar wetgeving beschermde vreemde havens wordt geweigerd, zoodat zij naar elders worden teruggedreven, en waarvan de kapiteins zich natuurlijk ten spoedigste en onder de gunstigste voorwaarden trachten te ontdoen.

Het u ter bespreking voorgelegd ontwerp van wet heeft dus ten doel wijziging te brengen in de bepalingen van

adéquatement aux circonstances du moment, les dispositions du Code disciplinaire et pénal de la marine marchande et de la pêche maritime, relatives aux embarquements en fraude de personnes.

Comme il est avéré que la presque totalité des embarquements clandestins se font grâce à des complicités tant de terre que du bord, il a été jugé nécessaire de surtout frapper les complices (art. 44, §§ 2 et 3).

D'autre part, pour rendre la nouvelle mesure efficace, il a fallu non seulement obliger les capitaines de dénoncer la présence à leur bord des « stowaways » et d'empêcher leur débarquement sans autorisation expresse du commissaire maritime compétent (art. 45, §§ 1 et 2 et art. 46, §§ 1 et 2), mais encore prévoir, à charge des capitaines qui ne se conformeront pas à ces prescriptions, des peines élevées (art. 45, § 6 et art. 46, § 5).

Comme il était à craindre cependant que les capitaines dont les navires sont destinés à séjourner quelque temps dans le port et qui ne disposent pas d'installations permettant d'assurer, avec toute la sécurité voulue, le maintien forcé à bord d'un individu dont ils sont responsables, n'excitent de ces difficultés matérielles et réelles pour échapper aux conséquences d'une évasion, il a fallu prévoir la possibilité, pour le capitaine, d'obtenir le débarquement du passager clandestin et sa remise aux autorités de police jusqu'au moment du départ du navire — si celui-ci doit le rembarquer — ou de son rapatriement — si la conduite hors frontière doit s'effectuer d'une autre façon, — tous frais d'entretien et autres étant, dans ces conditions, à charge du navire (art. 46, § 4).

Les mesures ci-dessus exposées sont en parfaite harmonie avec les préoccupations qui ont dicté le projet de loi sur la police des étrangers (document n° 291, séance du 11 juin 1930); elles contribueront à mettre un terme à la pénétration des indésirables sur notre territoire par la voie des ports.

Nous vous demandons, Madame, Messieurs, d'adopter les textes qui vous sont soumis dans l'intérêt et pour le bon renom de notre pavillon, de nos ports et du pays même.

Le Ministre des Transports,

PH. VAN ISACKER.

Le Ministre des Affaires étrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre de la Justice

FERNAND COCQ.

Le Ministre des Colonies,

PAUL CROKAERT.

het Tucht- en Strafwetboek voor de koopvaardij en de zeevisscherij betreffende het geheim inschepen van personen, met het oog op een betere aanpassing ervan aan de huidige omstandigheden.

Daar het vaststaat dat bijna al de geheime inschepingen geschieden met behulp van medeplichtigen, zoowel aan land als aan boord, werd het noodig geoordeeld bijzonder die medeplichtigen te treffen (art. 44, §§ 2 en 3).

Anderzijds, was het voor de doelmatigheid van den nieuwen maatregel niet alleen noodig de kapiteins te verplichten de aanwezigheid aan hun boord van de « stowaways » aan te geven en deze ontschepping zonder uitdrukkelijke machtiging van den bevoegden waterschout te verhinderen (art. 45, §§ 1 en 2 en art. 46, §§ 1 en 2), doch moesten ook strenge straffen voorzien worden ten laste van de kapiteins die deze voorschriften niet naleven (artikel 45, § 6 en art. 46, § 5).

Daar er echter vrees bestond, dat de kapiteins wier schepen eenigen tijd in de haven moeten verblijven en die over geen middelen beschikken om een individu, voor wien zij verantwoordelijk zijn, met alle gewenschte zekerheid onder dwang aan boord te houden, zich op die materiele en werkelijke moeilijkheden zouden beroepen om aan de gevolgen van een ontvluchting te ontsnappen, moest voor den kapitein de mogelijkheid worden voorzien den geheimen passagier te ontschepen en hem aan de politieoverheden over te leveren, tot op het oogenblik van het vertrek van het schip — indien dit den blinden passagier terug aan boord moet nemen — of van zijn repatriëering — indien hij op een andere wijze over de grenzen moet worden gezet — met dien verstande dat, in dergelijke gevallen, alle onderhouds- en andere kosten ten laste van het schip komen (art. 46, § 4).

De hiervoor uiteengezette maatregelen stemmen volkomen overeen met het inzicht dat ten grondslag ligt aan het ontwerp van wet op de politie der vreemdelingen (Stuk n° 291, zitting van 11 Juni 1930) : zij zullen bijdragen tot het verhinderen van het in ons land binnendringen van ongewenschten, over de havens.

Wij vragen U, Mevrouw, Mijne Heeren, de U voorgelegde teksten goed te keuren in het belang en voor den goeden naam van onze vlag, van onze havens en van ons land zelf.

De Minister van Verkeerswezen,

PH. VAN ISACKER.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Justitie,

FERNAND COCQ.

De Minister van Koloniën,

PAUL CROKAERT.

PROJET DE LOI

ALBERT,

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Nos Ministres des Transports, des Affaires Etrangères, de la Justice et des Colonies,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Transports est chargé de présenter en Notre Nom, aux Chambres Législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Le 2e alinéa de l'art. 44 de la loi du 5 juin 1928, formant code disciplinaire et pénal pour la marine marchande et la pêche maritime forme le 1er alinéa de l'art. 47.

Le 1er alinéa de l'art. 44, les art. 45 et 46 de la même loi sont abrogés et remplacés par les dispositions ci-après :

ART. 44. — Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent francs à mille francs ou d'une de ces peines seulement, quiconque se sera trouvé, sans pouvoir y justifier sa présence, soit à bord d'un navire belge, en quelque lieu que ce soit, soit à bord d'un navire étranger, dans les eaux du royaume, si l'embarquement ou le débarquement a eu lieu dans ces eaux.

Les mêmes peines seront appliquées à quiconque aura, par quelque moyen que ce soit, facilité l'embarquement, le séjour à bord ou le débarquement d'une personne qui tombera sous l'application de l'alinéa précédent.

Toutefois, si le coupable fait partie de l'équipage d'un navire belge, l'emprisonnement sera d'un mois au moins et l'amende de cinq cents francs au moins.

Le passager trouvé à bord d'un navire belge dans les conditions prévues à l'alinéa 1er sera pendant la durée de sa présence à bord considéré comme marin et soumis aux dispositions du présent code. Il pourra, en outre, être astreint à un travail en rapport avec ses aptitudes.

ART. 45. — Tout capitaine d'un navire belge est tenu de dénoncer, sans délai, dans le premier port où il aborde, au commissaire maritime du royaume ou de la colonie, ou, à l'étranger, au consul de Belgique, la présence à son bord de toute personne qui s'y trouve irrégulièrement.

Dans le royaume cette personne ne pourra être débarquée sans l'autorisation du commissaire maritime.

WETSONTWERP

ALBERT.

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL !

Op voorstel van onze Ministers van Verkeerswezen, van Buitenlandsche Zaken, van Justitie en van Koloniën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Verkeerswezen is er mee belast, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers het volgend ontwerp van wet in te dienen :

EERSTE ARTIKEL.

Het 2^e lid van art. 44 van de wet van 5 Juni 1928, vormende het tucht- en strafwetboek voor de koopvaardij en de zeevisscherij, wordt het 1ste lid van art. 47.

Het 1ste lid van art. 44, benevens art. 45 en 46 van dezelfde wet zijn ingetrokken en door de volgende bepalingen vervangen :

ART. 44. — Wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met geldboete van honderd frank of met slechts een van die straffen, hij die zich bevonden heeft, zonder zijn tegenwoordigheid aldaar te kunnen rechtvaardigen, hetzij aan boord van een Belgisch vaartuig, te welker plaatse dit ook zij, hetzij aan boord van een vreemd vaartuig, in de wateren van het Rijk, indien de inscheping of de ontscheping in die wateren heeft plaats gehad.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die, door om het even welk middel, de inscheping, het verblijf aan boord of de ontscheping van een persoon, op wien het bepaalde bij het vorig lid toepasselijk is, in de hand heeft gewerkt.

Maakt de schuldige evenwel deel uit van de bemanning van een Belgisch vaartuig, dan bedraagt de gevangenisstraf ten minste één maand en de geldboete ten minste vijf-honderd frank.

De passagier, aan boord van een Belgisch vaartuig aangetroffen in de voorwaarden voorzien bij het 1ste lid, wordt voor den duur van zijn tegenwoordigheid aan boord als zeeman beschouwd en is aan de bepalingen van dit wetboek onderworpen. Bovendien kan hij gedwongen worden tot het verrichten van werk volgens zijn bekwaamheid.

ART. 45. — Ieder kapitein van een Belgisch vaartuig is gehouden onverwijld, in de eerste haven waar hij aanlegt, aan den waterschout van het Rijk of van de Kolonie of, in het buitenland, aan den Belgischen Consul, kennis te geven van de aanwezigheid op zijn schip, van elken persoon die zich aldaar op onregelmatige wijze bevindt.

In het Rijk mag die persoon niet ontscheept worden zonder toelating van den waterschout.

Elle pourra, si elle est étrangère, être tenue à la disposition du gouvernement, en attendant son rapatriement. Les frais d'entretien et de rapatriement seront à charge du navire.

A l'étranger, elle sera, si elle est étrangère, débarquée dans le premier port où ce débarquement sera possible.

Toutefois, si un consul de Belgique réside dans le port, son intervention sera requise, en vue d'assurer éventuellement la remise du passager aux autorités compétentes.

Toute infraction à ces dispositions sera punie des peines prévues à l'art. 44, alinéas 1 et 3.

Art. 46. — Tout capitaine d'un navire étranger qui aborde ou séjourne dans un port du royaume est tenu de dénoncer, sans délai, au commissaire maritime la présence à son bord de toute personne qui s'y trouve irrégulièrement, ou qui n'est pas munie des documents requis pour son admission sur le territoire.

Cette personne ne pourra être débarquée sans l'autorisation du commissaire maritime.

Si, étant de nationalité étrangère, elle a été débarquée sans cette autorisation, elle sera soit embarquée par les soins du capitaine, soit rapatriée aux frais du navire.

Elle pourra, soit, à la demande du capitaine, en attendant le départ du navire, soit en attendant son embarquement ou son rapatriement être tenue à la disposition du gouvernement, les frais d'entretien étant à charge du navire.

Toute infraction à ces dispositions sera punie d'une amende de cinq cents francs à dix mille francs.

Un cautionnement pourra être exigé du capitaine en vue de garantir le paiement de l'amende et le remboursement des frais d'entretien et de rapatriement. Le départ du navire pourra être retardé par le commissaire maritime jusqu'au versement de ce cautionnement.

ART. 2.

La présente loi entrera en vigueur le lendemain de sa publication au *Moniteur*.

Donné à Bruxelles, le 9 juillet 1931.

ALBERT

PAR LE ROI :

Le Ministre des Transports,

Ph. VAN ISACKER.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre de la Justice,

Fernand COCQ.

Le Ministre des Colonies,

P. CROCKAERT.

Is hij van vreemde nationaliteit, dan kan hij, totdat hij gerepatrieerd wordt, ter beschikking van de regeering gehouden worden. De kosten van onderhoud en van repatriëring komen ten laste van het schip.

In het buitenland wordt die persoon, indien hij van vreemde nationaliteit is, ontscheept in de eerste haven waar die ontschepping mogelijk is.

Is er evenwel een Belgische Consul in de haven, dan wordt dezes tusschenkomst gevorderd met het oog op de eventuele overlevering van den passagier in handen van de bevoegde overheid.

Iedere overtreding van deze bepalingen wordt gestraft met de straffen voorzien bij art. 44, 1ste en 3^e lid.

ART. 46. — Iedere kapitein van een vreemd vaartuig, die in een haven van het Rijk aanlegt of verblijft, is gehouden onverwijld aan den waterschout kennis te geven van de aanwezigheid op zijn schip van elken persoon die zich aldaar op onregelmatige wijze bevindt of die niet voorzien is van de voor zijn toelating op het grondgebied vereischte bescheiden.

Die persoon mag niet ontscheept worden zonder toelating van den waterschout.

Is hij van vreemde nationaliteit en werd hij zonder die toelating ontscheept, dan wordt hij, hetzij door de zorg van den kapitein terug ingescheept, hetzij op kosten van het schip gerepatrieerd.

Hij kan, hetzij, op aanvraag van den kapitein, totdat het schip afvaart, hetzij totdat hij terug ingescheept of gerepatrieerd wordt, ter beschikking van de regeering gehouden worden; de kosten van onderhoud komen ten laste van het schip.

Iedere overtreding van deze bepalingen wordt gestraft met geldboete van vijfhonderd frank tot tien duizend frank.

Van den kapitein kan een borgtocht gevorderd worden, tot zekerheid van de betaling der geldboete en van de terugbetaling der kosten van onderhoud en repatriëring. De afvaart van het schip kan door den waterschout worden verdaagd tot na de storting van dien borgtocht.

ART. 2.

Deze wet wordt van kracht daags na hare afkondiging in den *Moniteur*.

Gegeven te Brussel, 9 Juli 1931.

ALBERT

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Verkeerswezen,

Ph. VAN ISACKER.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Justitie,

Fernand COCQ.

De Minister van Koloniën,

P. CROCKAERT.